

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Komáromi Ádám Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Komáromi Ádám ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kozik Paula jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 4.K.34.139/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. január 12-én kelt 4.K.34.139/2006/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság 4.K.34.139/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 125.900 (egyszázhuszonötezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. augusztus 2-án kelt adásvételi szerződéssel megvásárolta a ... hrsz. alatti közterület megnevezésű belterületi ingatlan 150/3936-od tulajdoni hányadát 8.000.000 Ft vételárért és 2.000.000 Ft általános forgalmi adó (továbbiakban áfa) megállapítása mellett. A felperes a vételárról kibocsátott számlában feltüntetett áfa értéket levonásba helyezte, bevallásában tárgyi eszközbeszerzésként jelölte meg, és erre tekintettel bevallásában az időszaki negatív elszámolandó adó teljes összegét (2.099.000 Ft-ot) visszaigényelte.

Az adóhatóság a felperesnél áfa adónemben kiutalás előtti ellenőrzést végzett 2005. július-szeptember időszakra vonatkozóan. A felperes ügyvezetője a revízió során úgy nyilatkozott, hogy az ingatlant azért vásárolták, hogy a gazdasági társaság részére irodaházat építsenek, majd azt bérbeadással hasznosítsák.

Az ellenőrzés eredményeként hozott első fokú határozatban az adóhatóság a felperes terhére 2.099.000 Ft jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő áfa adókülönbözetet írt elő, amelynek kiutalását elutasította, kötelezte a felperest 210.000 Ft adóbírság megfizetésére. Az adóhatóság a felperes tárgydíszaki bevallásában feltüntetett elszámolandó adóját -99.000 Ft-ra módosította, a következő időszakra átvihető követelést pedig 99.000 Ft-ban állapította meg. Döntését az 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 30. § (1) bekezdésében, 33. § (1) bekezdés a) pontjában, 48. § (4) bekezdésében, 2. sz. melléklet 10. pontjában, a 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 22. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes nem volt jogosult a számla szerinti áfa levonására, mivel a beszerzést tárgyi adómentes tevékenységhez kívánta hasznosítani, és 2005 évre vonatkozóan nem jelentette be az adóhatósághoz, hogy az egyébként tárgyi adómentes ingatlan bérbeadása tekintetében az általános szabályok szerinti adózást választja.

A felperes fellebbezésében korábbi nyilatkozatát visszavonva vitatta az ingatlan bérbeadására vonatkozó adóhatósági megállapítást.

Az alperes a 8429242586 számú határozatában az első fokú határozatot - annak helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta, és indokát adta annak is, hogy a fellebbezésben előadottakat mely okoknál fogva nem fogadja el.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította, mivel az alperes a határozathozatalhoz szükséges tényállást tisztázta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat helytállóan mérlegelte, érdemi döntése megalapozott, és jogszerű.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság utasítását új eljárásra. A felperes azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Áfa tv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában és a 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 2. § (3) bekezdésében, 50. § (6) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes és a bíróság jogsértően hagyta figyelmen kívül az ügyvezető jogorvoslati eljárás során előterjesztett nyilatkozatát, jóhiszemű eljárását. Nem valósult meg az a cél, amelyre tekintettel az alperes jogszerűtlennek ítélte az áfa-levonást. Számviteli kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a beszerzést terhelő áfát jogszerűen helyezte levonásba, a bejelentési kötelezettség kapcsán kifejtett határozati álláspontok tévesek.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének. A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt. Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az iratellenes, avagy a téves, okszerűtlen, a logika szabályainak nem megfelelő téves ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a jogcímen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, mivel ez nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség (Pp. 275. § (1) bekezdése).

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján a következőket állapította meg:

A felperes bejelentett fő tevékenysége ingatlan bérbeadási, üzemeltetési tevékenység (TEÁOR 7020). A felperes az ingatlan adásvétele kapcsán a megállapodásban és az illetékhivatal felé nem nyilatkozott értékesítési szándékáról és az ingatlan megszerzésével kapcsolatban a teljes vagyonszerzési illetéket megfizette. A felperes az ingatlant tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepeltette, és visszaigénylését is erre alapította (Áfa tv. 13. § 3. pontja, 48. § (4) bekezdés bb) pontja). A felperes a tárgyévet megelőző év december 31. napjáig nem jelentkezett be az egyébként tárgyi adómentes ingatlan bérbeadás általános szabályok szerinti adózására (Art. 22. § (1) bekezdés b) pontja, Áfa tv. 30. § (2) bekezdése, 2. sz. melléklet 10. pontja). A felperes az APEH Közbeszerzési Iroda által kiírt "APEH Bács-Kiskun Megyei Igazgatósága Bajai Kirendeltségének elhelyezésére ingatlan bérbevétele" tárgyú pályázatra pályázatot nyújtott be. A felperes képviselője 2005. november 14-én egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy az ingatlan megvásárlásánál irodaház építése és annak bérbeadása volt a cél. A felperes csak az első fokú határozat - tehát az adóhatósági megállapítás - ismeretében hivatkozott a bérbeadástól eltérő általánosan megfogalmazott "beruházási" célra, és arra, hogy az ingatlanból nem származott bevétele, illetve az ügyvezető ellentétes nyilatkozatai kapcsán a jóhiszemű eljárására.

A Legfelsőbb Bíróság az előzőekben részletezettekre figyelemmel azt állapította meg, hogy az alperes határozata és a jogerős ítélet teljes körűen megfelel az Art. 97. § (5) bekezdésében, a Ket. 2. § (3) bekezdésében, 50. § (6) bekezdésében, a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A határozatokban megállapított tények és ténybeli következtetések iratszerűek, okszerűek és jogszerűek. Az érdemi döntést nem

kizárólag a revízió során tett ügyvezetői nyilatkozaton, hanem az ezzel összhangban álló egyéb tényeken és dokumentumokon is alapul, ennél fogva nincs lehetőség - a felperesi ügyvezető megváltoztatott, bizonyítékokkal alá nem támasztott nyilatkozata alapján - a határozatok szerinti tényállástól eltérő tényállás megállapítására.

Az alperes a felperes jóhiszemű eljárását nem vitatta, a felperes javára szóló körülményeket az adóbírság kiszabásánál figyelembe is vette. Az adólevonási jog azonban kizárólag a törvényi feltételek megléte esetén gyakorolható. Az adólevonási jog jogszerűségének megítélésekor az adólevonás gyakorlásának időpontjában fennálló tények, és körülmények alapján kell az érdemi döntést meghozni. Ezekből pedig az állapítható meg, hogy a felperes a vizsgált időszakban tárgyi adómentes szolgáltatáshoz szerezte be az ingatlant és nem volt jogosult az Áfa tv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján az áfa levonására.

A felperesi érvelés kapcsán rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra is, hogy nem helyezhető levonásba olyan beszerzés utáni adó, amelyet az adóalany még nem használt fel, vagy amelynek hasznosítása nem ismert. Ennél fogva az ún. függő helyzetre történő felperesi hivatkozás az ügy érdemi eldöntése szempontjából nem releváns. Amennyiben a beszerzéskor nem állapítható az adóköteles és a nem adóköteles felhasználás aránya, akkor az Áfa tv. 39. §, 3. sz. melléklet II. része szerinti szabályozás az irányadó. A tárgyi eszköz után utólagosan is levonásba lehet helyezni az áfát, illetve annak meghatározott részét, ha utóbb azt az adózó adólevonásra jogosító termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz hasznosítja.

A felperes érvelésével szemben az Art-nak és az Áfa tv-nek a bejelentésre vonatkozó szabályai egyértelműek, és kifejezetten rögzítik, hogy az adózónak az adókötelezettségére vonatkozó nyilatkozatát a változást megelőző adóév utolsó napjáig kell teljesítenie (Áfa tv. 30. § (2) bekezdése, Art. 22. § (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdése).

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért anyagi, illetve eljárási jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) a költségmentesség

alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2008. április 3.

**Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna
sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró**